

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/35/2021
Identifikačné číslo spisu: 2520202039
Dátum vydania rozhodnutia: 31.03.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Sedlačková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:2520202039.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v spore žalobcu: OXYWISE, s.r.o., so sídlom Hurbanova 21, 921 01 Piešťany, IČO: 44 651 465, zast. GHS Legal, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Lazaretská 3/A, 811 08 Bratislava, IČO: 47 232 544, proti žalovanému: Ing. W. B., nar. XX. W. XXXX, bytom Z., zast. Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, o vylúčenie spoločníka z obchodnej spoločnosti, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave pod č. k. 31Cob/41/2021-543 zo dňa 16. septembra 2021, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č. k. 31Cob/41/2021-543 zo dňa 16. septembra 2021 návrh žalobcu na prerušenie konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (výrok I.). Výrokom II. napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (výrok III).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému ako konateľovi spoločnosti OXYWISE, s.r.o. povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania v mene spoločnosti bez predchádzajúceho písomného súhlasu ďalšieho konateľa tejto spoločnosti, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

3. Ako prvou sa odvolací súd zaoberal odvolacou námietkou žalobcu, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodoval zastupujúci sudca. Konštatoval, že v predmetnej veci existoval odôvodnený, preskúmateľný a relevantný dôvod, ktorý obstojí aj v teste proporcionality a rešpektuje

zákonné požiadavky na rozvrh práce, pre ktorý bolo dôvodné, aby o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodoval zastupujúci sudca.

4. V súvislosti s meritom veci dospel odvolací súd k záveru, že žalobcom požadované neodkladné opatrenie je tzv. neodkladným opatrením vo veci samej (§ 123 ods. 2 C. s. p.) a nesúvisí s podanou žalobou, ktorou sa domáha vylúčenia žalovaného ako spoločníka zo spoločnosti, a to pre porušenie povinností ako spoločníka s. r. o. Ďalej uviedol, že postavenie a povinnosti spoločníka s. r. o. a konateľa s. r. o. nie je možné stotožňovať a porušenie povinností fyzickej osoby ako konateľa nemôže byť dôvodom na jej vylúčenie ako spoločníka a naopak. Navrhovaným neodkladným opatrením sa však žalobca, na rozdiel od podanej žaloby, domáha obmedzenia žalovaného ako konateľa danej spoločnosti. Odvolací súd uviedol, že aj v prípade, ak by súd žalobe vyhovel a žalovaného ako spoločníka by z danej spoločnosti vylúčil, nič by toto súdne rozhodnutie nezmenilo na trvaní jeho funkcie konateľa spoločnosti. Na jeho odvolanie ako konateľa spoločnosti by musel nevyhnutne nasledovať ďalší postup. Na základe uvedeného odvolací súd prezentoval názor, v zmysle ktorého pokiaľ sa žalobca neodkladným opatrením domáha obmedzenia konateľských oprávnení žalovaného, predmetné neodkladné opatrenie nemá súvis s podanou žalobou vo veci samej a je teda neodkladným opatrením vo veci samej, keďže ohľadom porušenia povinností žalovaného ako konateľa žalobca žiadnu žalobu nepodal a ani sa podľa vyjadrenia žalobcu žalobu o náhradu škody podať nechystá.

5. Odvolací súd tiež uviedol, že ak by navrhovanému neodkladnému opatreniu vyhovel, teda by žalovaného obmedzil vo výkone jeho konateľských oprávnení potrebou predchádzajúceho súhlasu iného konateľa, žalobca by dosiahol v celom rozsahu ním sledovaný účel, takže po nariadení takéhoto neodkladného opatrenia by nemuselo nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej týkajúce sa žalovaného ako konateľa. Vyhovením navrhovanému neodkladnému opatreniu by tak žalobca dokázal dosiahnuť potrebnú trvalú úpravu pomerov až do času odvolania žalovaného ako konateľa danej spoločnosti. Na základe uvedeného odvolací súd uzavrel, že predmetné neodkladné opatrenie je neodkladným opatrením vo veci samej, nakoľko nemá povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku uplatnenému podanou žalobou. Z toho dôvodu nebolo preto potrebné podľa názoru konajúceho súdu zaoberať sa skutočnosťou, či je dôvodné uložiť žalobcovi povinnosť podať v určenej lehote žalobu vo veci samej.

6. Ďalej odvolací súd vo svojom rozhodnutí poukázal na jednotlivé ustanovenia Obchodného zákonníka, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo/96/2002 a konštatoval, že akékoľvek obmedzenie právomocí štatutárneho orgánu spoločnosti s ručením obmedzeným nad rámec obmedzení, ktoré vyplývajú zo zákona, nemá v zmysle § 13 ods. 4 a § 133 ods. 3 Obchodného zákonníka účinok voči tretím osobám. Preto podľa mienky odvolacieho súdu nepochybil súd prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že žalobca prípustnosť a opodstatnenosť navrhovaného neodkladného opatrenia neosvedčil.

7. Na záver rozhodnutia odvolací súd poukázal na skutočnosť, že žalovaný už konateľom žalobcu nie je, nakoľko na valnom zhromaždení spoločnosti konanom dňa 19. júla 2021 bol z tejto funkcie odvolaný.

8. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

9. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal v zákonnej lehote žalobca dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd zrušil druhý a tretí výrok napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 420 písm. f/ C. s. p. a z § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

10. Žalobca v dovolaní vytýkal odvolaciemu súdu, že sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s odvolacími námietkami a súčasne, že na rozdiel od svojho prvého rozhodnutia, v ktorom vytýkal súdu prvej inštancie konkrétne nedostatky, založil svoje ďalšie rozhodnutie na úplne odlišnom právnom posúdení ako vec posudzovali sudy, ktoré o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodovali v

tomto konaní, pričom odvolací súd sa súčasne odklonil aj od svojho pôvodného právneho posúdenia.

11. V súvislosti s námietkou prekvapivého rozhodnutia poukázal žalobca na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/22/2020, sp. zn. 7Cdo/175/2014, sp. zn. 3Cdo/887/2015 a uviedol, že rozhodnutiami, ktoré predchádzali napadnutému uzneseniu krajského súdu bola vytvorená procesná situácia, v ktorej žalobca nemal dôvod iniciatívne predkladať argumentáciu, prečo považuje uplatnený nárok na prípustný, a preto prispôbil svoje konanie tejto situácii. Ďalej žalobca uviedol, že odvolací súd nečakane a prekvapivo, bez toho, aby mohli strany čo i len predvídať takéto posúdenie, rozhodol tak, že vydanie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení nie je prípustné. Súčasne žalobca poukázal na § 382 C. s. p. a uviedol, že týmito novými ustanoveniami sú ustanovenia § 13 ods. 4 a § 133 ods. 3 Obchodného zákonníka, na ktorých odvolací súd nečakane založil svoje rozhodnutie, čím žalobcovi fakticky odňal možnosť vyjadriť sa a namietat' nové právne posúdenie.

12. Žalobca v dovolaní namietal, že Okresný súd Piešťany po tom, čo mu bola vec vrátená na ďalšie konanie, fakticky úplne ignoroval právny názor odvolacieho súdu, ktorým bol v zmysle § 391 ods. 2 C. s. p. viazaný, keď odlišne právne posúdil tie otázky, pri ktorých odvolací súd právne posúdenie nevytkol (posúdenie potreby dočasnej úpravy pomerov strán konania). Rovnako procesne nesprávne postupoval následne odvolací súd, keď namiesto toho, aby odstránil procesné vady v rozhodovaní súdu prvej inštancie, sám založil svoje rozhodnutie na úplne inom právnom posúdení. Jednak sa odvolací súd bezdôvodne a bez relevantného odôvodnenia odklonil od svojho vlastného pôvodného právneho posúdenia, zároveň však porušenie procesných práv žalobcu ešte znásobil, keď zaujal po tom, čo boli o návrhu vydané už tri rozhodnutia, právny názor, že vydanie navrhovaného neodkladného opatrenia je neprípustné, čo znamená, že de facto nemal byť tento návrh nikdy ani vecne prejednávaný. Odvolací súd založil svoje rozhodnutie teda nie na závere o vecnej neopodstatnenosti návrhu, ale na závere o jeho neprípustnosti. Neexistovali však žiadne indície, aby žalobca v odvolacom konaní argumentoval aj ohľadne iných právnych záverov ako tých, ktoré boli uvedené v uznesení okresného súdu. V konkrétnom prípade teda žalobca nemohol mať čo i len najmenší dôvod predkladať argumenty týkajúce sa prípustnosti navrhovaného neodkladného opatrenia, keďže prípustnosť určitého návrhu musí byť vyhodnotená ešte pred samotným posudzovaním dôvodnosti návrhu.

13. Podľa názoru žalobcu je v tomto konaní dlhodobo porušované jeho právo na spravodlivý proces, keď súdy upierajú žalobcovi právo relevantne sa brániť a argumentovať, vydávaním prekvapivých rozhodnutí, ktoré s ohľadom na procesnú situáciu nemožno dôvodne očakávať. S poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu možno konštatovať, že v dôsledku nesprávneho procesného postupu odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie, došlo k vydaniu prekvapivých rozhodnutí, čím bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces, čo zároveň zakladá vadu znátočnosť zmysle § 420 písm. f/ C. s. p.

14. Žalobca tiež namietal absenciu riadneho odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, keď mal za to, že predmetné odôvodnenie nespĺňa zákonné požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. Z uznesenia krajského súdu nevyplýva, či sa odvolací súd stotožňoval s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, zároveň je však zrejmé, že nepostupoval podľa § 387 ods. 2 C. s. p. Súčasne sa však odvolací súd ani nevysporiadal s podstatnými tvrdeniami uvedenými žalobcom v dovolaní, rovnako ani so skutočnosťami, s ktorými sa nevysporiadal súd prvej inštancie.

15. Dovolateľ ďalej namietal, že odvolací súd nezaujal žiadne stanovisko k tomu, že súd prvej inštancie nerešpektoval záväzný právny názor odvolacieho súdu a že nepostupoval v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu. Súčasne namietal, že odvolací súd sa sám odklonil od svojho predchádzajúceho právneho názoru, k čomu rovnako neuviedol žiadne odôvodnenie. Žalobca zastáva názor, že takýmto spôsobom sú mu odnímané jeho procesné práva, keď súdy nevydávajú rozhodnutia, ktoré by logicky nadväzovali na predchádzajúce rozhodovanie, ale rozhodnutia sú vzhľadom na situáciu úplne nepredvídateľné s tým, že v odôvodnení svojich rozhodnutí sa o dôvodoch takéhoto postupu nezmieňujú.

16. Rovnako odvolací súd nezaujal žiadne stanovisko k odvolacej námietke žalobcu o nesprávnosti

záveru súdu prvej inštancie o neproporcionalite neodkladného opatrenia.

17. Na odôvodnenie prípustnosti dovolania podľa § 421 C. s. p. dovolateľ uviedol, že právnou otázkou, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu je otázka, či navrhované neodkladné opatrenie (tzn. podmienenie konania jedného z konateľov písomným súhlasom iného konateľa) predstavuje obmedzenie konateľského oprávnenia v zmysle § 13 ods. 4 a § 133 ods. 3 Obchodného zákonníka alebo úpravu spôsobu konania menom spoločnosti. V nadväznosti na odpoveď na predchádzajúcu otázku formuloval dovolateľ právnou otázkou, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, či možno neodkladným opatrením upraviť spôsob konania menom spoločnosti alternatívne, či možno neodkladným opatrením obmedziť konateľské oprávnenie. V súvislosti s otázkami, ktorých právne posúdenie je namietané, nie je dovolateľovi známa rozhodovacia prax odvolacieho súdu, v ktorej by boli predmetné otázky riešené, z čoho žalobca vyvodzuje prípustnosť podania dovolania.

18. Nesprávnym právnym posúdením odvolacieho súdu je podľa mienky dovolateľa právny názor, že podmienenie konania jedného z konateľov písomným súhlasom iného konateľa predstavuje obmedzenie konateľského oprávnenia. Za nesprávny považuje dovolateľ právny názor, že neodkladným opatrením nemožno obmedziť konateľské oprávnenie. Uviedol, že ak sa na konanie menom spoločnosti vyžaduje konanie viacerých osôb, ide o úpravu spôsobu konania menom spoločnosti. Ak by bol úkon štatutárneho orgánu podmienený, napr. súhlasom valného zhromaždenia alebo by konanie bolo limitované pri určitých konkrétnych úkonoch, išlo by o obmedzenie konateľského oprávnenia. Podľa názoru dovolateľa, aplikujúc uvedené na navrhované neodkladné opatrenie, možno konštatovať, že požadované neodkladné opatrenie nepredstavuje obmedzenie konateľského oprávnenia, ale fakticky upravuje spôsob konania menom spoločnosti. V zmysle navrhovaného neodkladného opatrenia by konateľ bol naďalej oprávnený uskutočňovať celý rozsah zákonného konateľského oprávnenia. Limitovaný by bol len predchádzajúcim písomným súhlasom iného konateľa.

19. V súvislosti s druhou nastolenou otázkou dovolateľ uviedol, že uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Obo/96/02, na ktoré poukazuje vo svojom rozhodnutí odvolací súd, nepredstavuje rozhodovacia prax odvolacieho súdu (nakoľko bolo vydané najvyšším súdom ako súdom odvolacím a nie ako súdom dovolacím) a zároveň právny názor vyslovený v predmetnom rozhodnutí nemožno aplikovať v tomto konaní. Žalobca ďalej uviedol dôvody na podporu svojej argumentácie.

20. Žalovaný v písomnom vyjadrení k dovolaniu zo dňa 27. októbra 2021 uviedol, že dovolanie žalobcu považuje za nedôvodné a nadbytočné, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako i odvolacieho súdu sú vecne správne a pretože samotný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je po odvolaní žalovaného z funkcie konateľa dňom 19. júla 2021 bezpredmetný.

21. Žalobca vo svojej replike zo dňa 15. novembra 2021 uviedol, že od žalovaným namietanej skutočnosti (odvolanie z funkcie konateľa dňa 19. júla 2021) nezáviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, čo odvolací súd aj sám v bode 48 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia výslovne uviedol, keď konštatoval, že na skutočnosť, ktorá nastala až po vydaní napadnutého uznesenia, nemohol prihliadať o ohľadom na § 329 ods. 2 C. s. p.

22. Najvyšší súd, ako súd dovolací, podľa § 35 C. s. p. po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

23. Podľa § 420 písm. f/ C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

24. Podľa § 421 ods. 1 a 2 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

25. Podľa § 357 písm. d/ C. s. p odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

26. Podľa § 324 ods. 1 C. s. p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

27. Podľa § 325 ods. 1 C. s. p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

28. Podľa § 447 písm. c/ C. s. p. dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

29. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom odvolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho opodstatnenosti. Pri skúmaní prípustnosti dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky bral na zreteľ, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vydané v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, pričom dôkladné skúmanie povahy napadnutého rozhodnutia (či sa jedná o rozhodnutie vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí) bolo kľúčové pre posúdenie otázky prípustnosti dovolania.

30. Dovolací súd preto v prejednávanej veci skúmal, či uznesenie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení napadnuté dovolaním je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím konečným, ktorá povaha rozhodnutia by otvárala dovolaciemu súdu možnosť preskúmať prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. Z ustálenej judikatúry odvolacieho súdu (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/66/2017 z 19. júna 2018 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 76/2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo/157/2017 z 11. októbra 2017 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 21/2018, ďalej rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/154/2018 z 28. marca 2019 a sp. zn. 8Cdo/83/2017 zo 14. júna 2017) vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení, ktoré má charakter rozhodnutia vo veci samej, je prípustné dovolanie podľa § 420 C. s. p.

31. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 C. s. p.). Rovnako takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 C. s. p., pričom konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/154/2018 z 28. marca 2019). O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, by išlo v prípade, ak by súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednávania, ktorá odôvodňuje zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec meritórne prejednal.

32. Žalobca podal na súd prvej inštancie žalobu o vylúčenie spoločníka z obchodnej spoločnosti. Spolu

so žalobou podal aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 4Cb/46/202-130 zo dňa 30. novembra 2020 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému ako konateľovi spoločnosti OXYWISE, s.r.o. povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania v mene tejto spoločnosti bez predchádzajúceho písomného súhlasu ďalšieho konateľa tejto spoločnosti, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 31Cob/21/2021-398 zo dňa 11. mája 2021 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Následne súd prvej inštancie uznesením č. k. 4Cb/46/2020-447 zo dňa 7. júla 2021 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 31Cob/41/2021-543 zo dňa 16. septembra 2021 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Súčasne zamietol odvolací súd návrh žalobcu na prerušenie konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

33. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí v bode 31. uviedol, že žalobcom požadované neodkladné opatrenie je tzv. neodkladným opatrením vo veci samej (§ 123 ods. 2 C. s. p.) a nesúvisí s podanou žalobou, ktorou sa žalobca domáha vylúčenia žalovaného ako spoločníka zo spoločnosti. Ďalej uviedol, že postavenie a povinnosti spoločníka s. r. o. a konateľa s. r. o. nie je možné stotožňovať a porušenie povinností fyzickej osoby ako konateľa nemôže byť dôvodom na jej vylúčenie ako spoločníka a naopak. V bode 32. napadnutého rozhodnutia odvolací súd uviedol, že navrhovaným neodkladným opatrením sa žalobca, na rozdiel od podanej žaloby, domáha obmedzenia žalovaného ako konateľa danej spoločnosti. Doplnil, že aj v prípade, ak by súd žalobe vyhovel a žalovaného by ako spoločníka z danej spoločnosti vylúčil, nič by toto súdne rozhodnutie nezmenilo na trvaní jeho funkcie konateľa spoločnosti. Na jeho odvolanie ako konateľa spoločnosti by musel nevyhnutne nasledovať ďalší postup. Na základe uvedeného odvolací súd prezentoval názor, v zmysle ktorého pokiaľ sa žalobca neodkladným opatrením domáha obmedzenia konateľských oprávnení žalovaného, predmetné neodkladné opatrenie nemá súvis s podanou žalobou vo veci samej a je teda neodkladným opatrením vo veci samej, keďže ohľadom porušenia povinností žalovaného ako konateľa žalobca žiadnu žalobu nepodal a ani sa podľa vyjadrenia žalobcu žalobu o náhradu škody podať nechystá. Podľa mienky odvolacieho súdu tak navrhované neodkladné opatrenie je neodkladným opatrením vo veci samej, nakoľko nemá povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku uplatnenému podanou žalobou.

34. Žalobca sa podanou žalobou domáha vylúčenia žalovaného ako spoločníka zo spoločnosti. Spolu so žalobou podal žalobca aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal obmedzenia konateľských oprávnení žalovaného z dôvodu obavy, že žalovaný ako konateľ žalobcu bude realizovať v jeho mene právne úkony v zásadnom rozpore s § 135a Obchodného zákonníka.

35. Podľa § 123 ods. 2 C. s. p. podanie vo veci samej je najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie, a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

36. Dovolací súd preskúmaním neodkladného opatrenia, ako aj žaloby vo veci samej konštatuje, že žalobcom požadované neodkladné opatrenie v danom prípade nekonzumuje vec samu, t. j. nekonzumuje otázku vylúčenia žalovaného ako spoločníka zo spoločnosti a nekonzumuje ani žiadnu ďalšiu vec týkajúcu sa prípadných nárokov žalobcu v súvislosti s konaním žalovaného ako konateľa spoločnosti v rozpore s § 135a Obchodného zákonníka. Navrhovaným neodkladným opatrením nemožno trvalo upraviť pomery medzi stranami sporu, t. j. nemožno prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia trvalo obmedziť oprávnenie konateľa konať za spoločnosť, prípadne upraviť spôsob konania menom spoločnosti. Odvolací súd dospel síce k správne záveru, že navrhované neodkladné opatrenie nemá súvis s podanou žalobou, avšak nesprávne dovodil, že v takom prípade ide o neodkladné opatrenie vo veci samej. Posúdenie, či sa jedná o neodkladné opatrenie vo veci samej, nemožno dedukovať zo skutočnosti, či má alebo nemá súvis s podanou žalobou a či žalobca mieni alebo nemieni podať žalobu vo veci samej, ale iba zo samotného charakteru neodkladného opatrenia, teda či toto konzumuje aj vec samu.

37. Vzhľadom na uvedené dovolací súd konštatuje, že uznesenie odvolacieho súdu týkajúce sa nariadenia

neodkladného opatrenia, ktoré žalobca napadol dovolaním, nemá povahu rozhodnutia vo veci samej a rovnako nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí.

38. Dovolateľ príпустnosť svojho dovolania vyvodzoval okrem ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

39. V posudzovanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

40. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že príпустnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorú dovolateľ vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., je vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 C. s. p.

41. So zreteľom na vyššie uvedené, keďže nie je daná príпустnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. ani podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

42. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %.

43. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je príпустný opravný prostriedok.